

Petites Cròniques

La responsabilitat en els oficis

Molt sovint ens hem aturat a pensar que els vells gremis eren una de les poques coses lloables dels temps passats.

Efectivament, els mestres de cada ofici, en estendre els títols d'aptitud, necessaris per a establir-se, eren la millor garantia que el flequer no deixaria que el pa es cremés, ni el sabater col·laboraria a l'obra dels callistes i que els impressors o pintors no contribuirien al foment de l'analfabetisme.

Ara, en aquests beneïts temps que vivim, qualsevol manobre es pot dedicar al ram de la sabateria i qualsevol sabater pot passar-se al ram de construcció amb gran perill de la propietat. I tothom que vulgui pot dedicar-se lliurement a qualsevol art o ofici, sense altre control més que el del públic que paga o, més ben dit, que ha de pagar. Naturalment, que ha de pagar el preu estipulat sempre i quan li serveixin allò que s'hagi convingut.

Aquest excés de llibertat fa molt de mal a la república, sobre tot a la república de les lletres, que és on l'analfabetisme pot fer més estralls. I és que un pintor, com hem dit, o un impressor, no poden ésser uns manobres que facin rodar una màquina o que sàpiguen col·locar les lletres com aquell qui va col·locant maons o rajoles.

Un pintor i un impressor han de tenir un mínim de bon gust i un vernís de cultura o, quan menys, molt compte a no contribuir al confusionisme. Perquè un rètol mancat de gramàtica o un imprès sense solta fan més mal que mil que escriguin contra totes les regles gramaticals i dels que es lliuren a tota mena de controvèrsies sense el més mínim cabal de coneixements. La lletra impresa té una gran força de suggestió i qualsevol disbarat, quan ha adquirit forma grafiada, per a molts té la força d'un article de fe.

Nosaltres n'hem vist de totes al llarg dels temps. Són incomptables les agressions que hem presenciat contra la Gramàtica i molts més els atropellaments a la veritat de les coses. Deixant de banda els rètols del carrer, en el rengló de prospectes, posem per rengló, hem llegit enormitats.

I és que a l'impressor, més que al pintor, li cal, a més de la Ortografia, posseir un mínim de coneixements que li permetin saber que Cristòfor Colom va descobrir l'Amèrica i que la sopa d'all és un invent d'autor desconegut.

Diem això, a propòsit d'un programa que suara hem vist, en el qual un jove violinista havia d'executar una Jota de Sarasate. Com que l'impressor mai no deu haver sentit anomenar el famós violinista navarrès, ell que sí que ho anuncia d'aquesta forma:

Jota de Pablo . . . . . Zarazata.

No sabia que al món de Sarasate no n'hi ha hagut només un o potser no tenia «esses» ni «ès» a la caixa.

* * *

Aquesta petita errada, que senyala els graus de cultura del seu autor i la necessitat que es proveeixi d'una Enciclopèdia, ens ha recordat un programa que mai no ens l'hem sabut treure de la memòria. Era el programa d'una festa. Un chor havia de cantar «Arre, moreu!», del mestre Bartomeus; una cobla havia de tocar la sardana de «La Nit de l'Amor», i no sé qui havia d'interpretar una fantasia de la sarçuela «El asombro de Damasco». Això, en els temps de més popularitat d'aquestes dues obres. Bé, doncs; l'impressor, que no era primmirat, tal com aquest de la «Jota de Pablo», va imprimir en aquells prospectes que cantarien

LA REMOREO

així, en aquesta mateixa forma, talment com el nom d'una cupletista; i que tocarien

La Nit de la Mort

i

La sombra del domasco

D'aquests prospectes encara en guardem un exemplar com *oro en paño* perquè mai per mai els nois de casa no facin tants estralls en tan poca estona.-PLÀCID

Ombres als afores

*Afectuosament a l'amic
Ramon Casanovas i Tresserras*

Ombra esllanguida, tímidesa
que engrapa fort mos pensaments.

Dintre el paisatge fosc que resa
un odi mort vola pels vents.

Frisen les fulles dalt d'un arbre
volent mirar el nostre braç..

Un airet fi, fredor de marbre
ens porta un so estrident de jazz.

La terra dorm i no es desperta
per aquests cants que llença el món.

Follies d'una vida incerta.

L'infern nasqué per nostre afront.

Ombra de nit, baixa, pregona,
i colga'ns sota el mantell teu
que dintre els ulls d'aquella dona
hi ha un sant amor, que em guarda Déu.

F. POLLS I VALLS

AGRICULTURA

Les roses catalanes

Els darrers triomfs aconseguits pels rose-ristes catalans, tant en els concursos organitzats pels Amics de les Roses a Catalunya, com també en els de caràcter internacional celebrats a Londres, París i Roma, han posat en un primer pla d'actualitat aquesta activitat de la jardineria, les característiques de la qual hom les pot veure extensament tractades en un suggestiu estudi del competent especialista senyor Joan Ros i Sabaté i l'Almanac-Guia de «El Cultivador Moderno», corresponent a l'any 1936. Aquest treball és il·lustrat amb una portada a quatre colors de la rosa Magdalena de Nubiola, guanyadora del premi d'honor, junt amb altres 24 fotografies de les premiades en concursos d'aquí i internacionals. En aquest treball hi són tractats els costums, les llegendes, la història i la industrialització de les roses.

L'esmentada publicació conté també un consciencios estudi de les farratgeres que més convenen ésser conreades a Catalunya per tal de proveir el cupus d'aliment que la nostra ramaderia necessita, degut al professor d'agricultura don Rafael Mir i Deàs. Aquest treball és complementat amb un altre del professor veterinari, senyor Secundí Arango en el que hom dona orientacions en la manera d'ensitjar farratges.

El mestre de la Zootècnia En Joan Rof i Codina, Inspector General del Foment Pecuari, tracta de la conveniència de fomentar la producció del cavall agrícola, riquesa que a Catalunya aquests anys darrers ha pres gran volada.

Així mateix s'estudien les races avícoles nacionals més estimades, com són la Prat, la Castellana i la Menorca, amb llurs característiques i qualitats. L'autor d'aquest estudi és el professor avícola En Francesc Higuero.

Finalment, aquest almanac dona a conèixer, classificades per mesos, una sèrie de parèmies meteorològiques, conreus, pràctiques de selvícultura, vinya i vi, oliverars, hortes i jardins, tractaments antiparasitaris, referents a l'avicultura: cria de conills, bestiar major i apicultura, i llista per dates de les fires i mercats.

Aquesta Guia, que acabem de rebre, és de venda a totes les llibreries.

SEMPRE QUE NECESSITEU IMPRESOS...

Demaneu el

Telèfon 2

Gràfics Garrell Granollers

J. Umbert, 50 i 52 (c.baus Orfeó Granollers).

Blocs on es ven LA GRALLA

Francesc Gurguí : Carrer Clavé

Lluís Gimeno : Carrer Clavé.

Josep Mulet : Pl. Maluquer, 26